

Darina Vavroušová, *Komparace českého a španělského předsednictví EU: příprava, průběh, výsledky*, České Budějovice 2011, 70 s. (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek oponenta bakalářské práce

Práce Dariny Vavroušové si kladla za cíl porovnat přípravy, průběh a výsledky českého a španělského předsednictví Evropské unii z let 2009 a 2010. Přestože se může na první pohled zdát, že se jedná o poměrně nenáročné téma, kde student za pomoci komparativní metody snadno dosáhne svého cíle, po bližším proniknutí do sledované problematiky lze zjistit, že tomu tak zdaleka není. Předně je třeba zmínit nedostatek odpovídající literatury. Přestože studentka mohla čerpat z práce Petra Kanioka „*České předsednictví Rady EU: Most přes minulost*, která vyšla v podstatě vzápětí po skončení českého předsednictví, údaje o španělském vedení Rady Evropské unie musela čerpat především z webových stránek španělského předsednictví a z dalších oficiálních zdrojů. Právě v tom tkví jedno z hlavních úskalí práce, neboť přinejmenším zdroje použité v případě španělského předsednictví lze jen stěží hodnotit jako nezaujaté. Komparaci však znesnadňovala také skutečnost, že se obě předsednictví odehrávala za velmi odlišných podmínek. Pomineme-li velikost obou států, jejich ekonomické možnosti, či skutečnost, že Česká republika na rozdíl vykonávala své předsednictví poprvé, je třeba určitě zmínit alespoň změnu, kterou v krátké době, jež oddělovala české a španělské předsednictví, prodělala Evropská unie. Od 1. 12. 2009 totiž vstoupila v platnost Lisabonská dohoda, jež přinesla výrazné novinky také do evropského předsednictví. Z tohoto pohledu si proto také Španělsko odbylo v první polovině roku 2010 svou velkou premiéru. Dokonce ani ekonomická krize, jež by za určitých předpokladů mohla být jednotícím jevem českého a španělského předsednictví, nepostihla obě země stejně. Ve Španělsku se nepochybně projevila mnohem silněji.

Z důvodu, že se české a španělské předsednictví odehrávalo za zcela odlišných vnitřních i vnějších podmínek se mi zdá celá komparace poněkud problematická a už vůbec nezastávám autorčin názor, že Česká republika vyšla v konfrontaci s touto západoevropskou (!) zemí lépe (s. 54).

K obsahové a faktografické stránce textu nemám výraznějších připomínek, přestože zařazení některých částí práce mi přijde zcela zbytečné (např. 4.1. Všeobecná komparace, španělsko-český glosář...). Mnohem smysluplnější by se mi jevilo zařadit do práce kapitulu, která by přiblížila, jakým způsobem byla obě předsednictví nazírána v ostatních státech

Evropy. Rovněž bych očekával, že bude autorka věnovat více prostoru přípravám předsednictví a hlavním osobnostem, které se na něm podílely.

Mnohem závažnější se mi jeví jazyková stránka práce. Autorka velice často používá hovorové výrazy (např. šéfovat s. 26, padnutí vlády s. 54, rozjetí strategie s. 54). Problém jí činilo rovněž psaní malých a velkých písmen (Chorvatský s. 33, Španělského předsednictví s. 35,...), syntax a někde také shoda podmětu s přísudkem (např. strany podepsali s. 36). Vzhledem k množství chyb se lze přitom domnívat, že se nejednalo o překlepy.

Shrnutí: Darina Vavroušová prokázala při psaní práce solidní znalost dané problematiky. Při formulování závěrů se však patrně nechala příliš ovlivnit svými zdroji a nedokázala si proto udržet odpovídající odstup, který by ji umožnil hodnotit obě předsednictví nezájatě. Vzhledem k odlišným okolnostem, které obě předsednictví provázely, si ostatně nejsem jist tím, že lze v podobné šíři komparaci provést. Úroveň práce je bohužel poznamenána velkým množstvím gramatických a stylistických chyb, a proto ji navrhuji klasifikovat pouze stupněm „*velmi dobře*“.

České Budějovice 26. 5. 2011

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.